

VolleyMagazine

*Stijn Dejonckheere
Kaja Grobelna
Julie Rumes
Gielen-Sobolska
Jeugdconsulenten
WEK Loenhout*

Ethias Assistance

Medische bijstand en pechverhelping

€10/maand*

U vertrekt op vakantie ? Dan gaat u toch geen twee aparte bijstandsverzekeringen afsluiten, **voor uw auto en uw gezin** ? Neem liever een Ethias Assistance. Daarmee bent u volledig verzekerd **in België én in het buitenland****.

Teken vandaag in op ethias.be, dan bent u morgen al verzekerd.

ethias
Doet wat moet

* Assistance Basis : jaarpremie van € 120, in één keer te betalen, indien voldaan aan de acceptatievoorwaarden/** Info en voorwaarden op ethias.be
Ethias NV, rue des Croisiers 24, 4000 Luik - RPR Luik - BTW : BE 0404.484.654

Volley Magazine

Nummer 9, april 2015

Inhoud

Stijn Dejonckheere wil titel met Roeselare nadat Sportpaleisfinale gemist werd.....2

Kaja Grobelna wil in schoonheid afscheid nemen van de Belgische competitie.....6

Hoe zou het zijn met: Julie Rumes.....9

Worldwide.....14

Continental Cup eerste beachafpraak voor Katrien Gielen en Marta Sobolska.17

Nieuwe jeugdconsulenten Stefaan De Brabandere en Wim Backaert reageren laaiend enthousiast.....19

Wie doet wat in het sportieve beleid van de VVB.....22

Club in de Kijker: WEK Loenhout.....23

*Cover: Kaja Grobelna
(Bart Vandenbroucke)*

Voorwoord

“Kampioen zijn is plezant”

De ‘klokken van Rome’ zijn in aantocht en dat betekent in heel wat sporthallen ook heel wat geklepper en overschrijdingen van de geluidsdrempel wegens het behalen van de titel. De bekroning van een succesvol seizoen gaat meestal ook gepaard met een stijging van de drankomzet in de betrokken cafetaria. Zeker als die titel er een tikkeltje onverwachts kwam. Het lijflied van FC De Kampioenen wordt er uit volle borst meegezongen: “Kampioen zijn is plezant.”

Maar eens de rook en de kater om de hoofden van de bestuurslui is verdwenen, slaat de nuchterheid toe, want dan begint gewoonlijk pas de moeilijkste periode bij een promoverende club. Want wil de trainer wel verder in een hogere reeks en zo ja, wie van de bestaande spelersgroep – dikwijls ook een echte vriendengroep – wil hij opnieuw in een hogere reeks. Of zijn er spelers die zelf hun transfer willen, elders meer speelkansen of een zakcentje méér beloofd krijgen. Het zijn de jaarlijks weerkerende problemen bij clubs van hoog tot laag. Want wat doe je als haast de ganse basisploeg weg wil of stopt bij een degraderende club?

En al is het duidelijk dat een aantal positieve acties binnen de VVB leidden tot een aangroei van de spelersaantallen, daarom kan je die nieuwelingen nog niet dadelijk bezigen in het eerste team. Maar noemen ze dat niet toekomstgericht werken? Ook daarin wil de VVB investeren door de clubs steun aan te bieden via twee nieuwe jeugdconsulenten.

En intussen bemerkt die VVB met een zekere en gepaste trots hoe haar vroegere leden successen boeken in sterke buitenlandse competities. Frank Depestele en Gert Van Walle speelden de Franse bekerfinale en Kevin Klinkenberg ging er met de beker aan de haal. Pieter Verhees werd bekerwinnaar in Italië. Winnen deed ook Charlotte Leys in de Poolse beker, terwijl haar ploeg zelfs de Europese finale van de CEV Cup speelt. Om nog te zwijgen over Freya Aelbrecht, die een pechseizoen nog kan afsluiten met een podiumplaats in de Champions League bij de vrouwen. En er kunnen nog verrassingen uit de bus komen met Belgische spelers of speelsters in buitenlandse loondienst.

Buiten coach Emile Rousseaux is in eigen land iedereen overtuigd van een nieuwe landstitel voor Roeselare, ook al deden Antwerpen en Asse-Lennik het uitstekend in de CEV Cup. Mag bekerwinnaar Asse-Lennik volgend seizoen wel de Champions League spelen in het Molenbos? Een vraag waar ze eerder in Maaseik van wakker liggen dan in het Pajottenland. Het wordt nog een boeiende aprilmaand in volleyland!

Marcel COPPENS

De hele volleywereld – inclusief de Europese CEV - keek vorig jaar verrast op toen er in de sociale media plotseling videobeelden verschenen van de Belgische mannenploeg 'Around the world' of een grappige kennismaking met de Red Dragons in hun tocht rond de wereld. Meer dan 50.000 mensen – ook vele niet-volleyliefhebbers – bekeken de grappige beelden. Enkele maanden later verschenen er ongelooflijke 'Volley Tricks' met de Roeselaarse spelers in een hoofdrol. Opnieuw lachen en kijkers geblazen: zelfs meer dan 170.000. Realisatie: Stijn Dejonckheere, 27 jaar jong en al drie jaar als libero actief bij Knack Roeselare, met wie hij één beker won en straks een derde titel op rij pakt. Dat is althans de bedoeling.

“Bij elke libero is er een hoek af”

Ondanks jullie riante voorsprong in de reguliere competitie en nu ook al in de play-offs kwam er uit Roeselaarse hoek nogal wat kritiek op het play-offstelsel. Waarom?

Stijn Dejonckheere: “Dat systeem kreeg geen kritiek op het moment dat Roeselare en Maaseik alles domineerden en haast zeker waren van deelname aan de Champions League. Maar nu blijkt dat vier ploegen het potentieel te hebben om kampioen te spelen, ligt dat anders. Knack Roeselare investeert veel in de reguliere competitie, maar eigenlijk moeten we nadien nog anderhalve maand pieken in de play-offs, zodat alle voorsprong uit de competitie verloren gaat. Voor de supporters blijft de spanning er natuurlijk wel in, maar misschien is een halvering van de punten zoals in het voetbal wel een beter systeem.”

Jullie winnen nu al enkele jaren vele belangrijke matches. Treedt er dan niet een soort gewenning op, zowel bij spelers als bij supporters?

“Ik speelde voordien zes jaar bij Menen en die andere mentaliteit is toch wel frappant. Bij Menen betekende een nederlaag geen ramp, maar bij Roeselare treedt al een zekere nervositeit op als we eens een wedstrijd verliezen. De supporters worden hier wel degelijk verwend en met een 3-2 winst tegen b.v. Haasrode

zouden ze niet meer tevreden zijn, maar ik verdedig deze mentaliteit graag. Ik wil immers ook alles winnen. We speelden dit seizoen in de reguliere competitie voor een record aantal toeschouwers dankzij een professionelere werking met o.a. het digitaal bestellen van tickets. Wij hebben een 'Sponsor Night', waarbij 500 aanwezigen smullen van hetgeen topkoks bereiden. Ook qua marketing wordt goed werk geleverd. We bieden

werd uitgeschakeld?

"Er is nauwelijks een verschil. Als je twee keer met 3-2 van een Italiaanse topploeg als Trentino verliest – een ploeg die al vier keer de Champions League heeft gewonnen en met een budget dat amper te vergelijken is met het onze – dan kom je alleen een tikkeltje geluk te kort. Op fysiek gebied moet je aan 110% presteren om zulke ploegen te kunnen kloppen. We hebben Trentino in sommige sets

gezien organiseren ik de receptie en de verdediging van onze ploeg. Doordat je regelmatig op en van het terrein stapt, heb ik er ook plezier aan om mijn medespelers en zeker ook het publiek op te juttunen. Ik ben een bron van energie binnen de ploeg en die taak vervul ik graag. Ach, het is zoals bij doelmannen in het voetbal: bij de meeste libero's is er een hoek af. Kijk naar de beste vijf libero's in Europa: dat zijn allemaal energiebomben."

"Op het terrein zetten we het 'amicale' aan de kant"

niet alleen diners aan voor bv's, maar voor 15€ kunnen al onze socio's voor de wedstrijd kip met frieten bekomen."

Jullie behielden nagenoeg dezelfde ploeg als vorig seizoen. Merk je toch wijzigingen?

"De sterkte van de ploeg moet uit onszelf komen. Op training blijven we gefocust, scherp t.o.v. mekaar en zelfcorrigerend. Bij nieuwkomers wordt een foutje op training nog getolereerd, maar op het terrein zetten we het 'amicale' aan de kant."

Wat is jullie probleem met Asse-Lennik?

"Wij hebben er geen probleem mee. Het is ook niet ons 'zwarte beest'. We hebben er meer tegen gewonnen dan verloren. Alleen zijn ze tegen ons altijd ontzettend goed. In de beker werkte de tandem Verschueren-Overbeeke uitstekend. Zij bezitten niet echt top-individualiteiten, maar ze zitten in de 'flow', ze zijn gedreven bezig en ze bezitten de passie, heel belangrijk om een goede ploeg te hebben. Op fysiek gebied zijn wij misschien sterker, maar zij toonden tegen ons dat sport meer is dan alleen fysieke kracht."

Hoe zie je de play-offs verder evolueren?

"Ik droom van een finale: drie op een rij. Maar we blijven voorzichtig, ook al hebben we dit seizoen nog maar één keer verloren. We moeten scherp blijven tot het einde van de play-offs. De titelkoorts begint stilaan te komen: de drang en de gevoelens om die titel te halen werken extra-motiverend. Tijd om een prijs te pakken."

Je domineert in België, maar wat kom je nog te kort om een Europese topper te zijn nadat je door Trentino

gewoon weggeblazen. Misschien dat we in de tiebreak telkens fysieke kwaliteiten en sprongkracht te kort kwamen, maar wees gerust: elke ploeg in Europa is bevreesd om naar Schiervelde af te zakken."

Is de liberopositie geen ondankbare plaats in een team?

"Ik ben in mijn dertien jaren bij Torhout ook wel receptie-hoekspeler geweest. Eén keer tegen Puurs heb ik bij Roeselare ook kunnen aanvallen, maar Kris Tanghe had me indertijd gezegd dat ik me beter kon toeleggen op de liberopositie. Je wordt op die plaats natuurlijk behoorlijk getest: je kan alleen maar ballen missen. Het omgekeerde geldt echter ook. Als de tegenstander vindt dat je goed bent als libero, negeren ze je zo veel mogelijk. Weet je dat ik tegen Trentino maar negen ballen moest pakken in vijf sets? Als libero kan je je specialiseren in jouw eigen sector. Je moet er je voor 100% in gooien en je moet

"Passie is een heel belangrijke factor om goede resultaten te halen"

mentaal wel heel sterk staan. Dan is het zeker niet meer frustrerend."

Je bent als libero ook een sfeermaker op het terrein, net als één van jouw voorgangers bij Roeselare, nl. Van Calster...

"Toen hij vorige keer eens kwam kijken, heb ik hem gezegd dat ik een deel van zijn streken heb overgenomen en daar was hij best geïnteresseerd. Tijdens de eerste jaren doe je als libero ervaring op en nadien probeer je dat over te dragen in het belang van de hele ploeg. Dat wordt wel onderling afgesproken, maar normaal

Tijdens het WK 2014 in Krakau werd gezegd dat de Red Dragons de tweede ronde zouden gehaald hebben met jou op de liberoplaats...

"Mooie en lovende woorden natuurlijk. Maar wat ben je ermee? Zo'n oordeel is ook subjectief. Natuurlijk vond ik het doodjammer, want een hele zomer leef je samen naar dat evenement toe, maar in Servië begaf de knie, waar ik in de play-offs al mee sukkelde. Het was een pijnlijke beslissing, maar het was echt wel beter om meer tijd te krijgen om die blessure helemaal te helen."

Het had een bijkomende mogelijkheid kunnen zijn om op te vallen in dat internationale gezelschap, hoewel er niet zo'n grote vraag is naar spelers op een liberopositie. Of toch?

"Ja en nee. De Europese markt is een beetje verzadigd aan liberospelers. Maar eind vorig seizoen kreeg ik toch enkele mooie opties uit o.a. Polen. De Sloveen die vorig jaar bij Lennik speelde, kreeg toch ook een leuke aanbieding uit Italië. Neen, in landen als Italië, Frankrijk, Polen of Duitsland zijn er nog wel mogelijkheden. Ik

heb echter voor twee seizoenen bij Roeselare getekend. Je moet de lat wél steeds hoger leggen en ik droom ook altijd van meer en beter. Als je je niet kan verbeteren, dan stop je beter met volleyen, want dan kan je geen topprestaties meer leveren. Het interesseert me mateloos om eens één of twee jaartjes naar het buitenland te gaan spelen na volgend seizoen, maar dan moet het wel bij een Europese topploeg zijn, anders blijf ik beter bij Roeselare."

Hoe kijk je aan tegen een nieuwe campagne met de nationale ploeg?

"Ik kijk ernaar uit. Ik amuseer me daar rot. We zijn een hele zomer samen, dat is ongeveer even lang als de duur van de competitie. Het is ook uitkijken om jongens als Sam Deroo of Pieter Verhees weer te zien. Alleen blijft die internationale kalender een beetje onmenselijk voor de spelers. Hopeloos om een zekere rustperiode in te bouwen. Er blijft voor ons de kleine

kans om ons te kwalificeren voor de Olympische Spelen als motivatie. Maar mocht dat niet gebeuren, wie wil er dan nog komen voor amper 25€ per dag. De clubs zijn daar als werkgever ook niet gelukkig om, want wij spelen ons lichaam kapot ten koste van onze job. Er moet gewoon een competitiehervorming gebeuren."

Wat denk je nog te kunnen realiseren met de Red Dragons?

"We moeten zo goed mogelijke resultaten boeken om een zo goed mogelijke plaats te krijgen in de olympische kwalificatietoernooien. Ik denk dat we in de World League zeker geen slechte loting kenden

ben er toch in geslaagd om zonder tekorten mijn 'bachelor marketing en communicatie management' te behalen. Bij Roeselare is dat niet meer te combineren en dus volg ik meer praktisch gerichte cursussen over videobewerking, wat ook in mijn interesseveld ligt."

Naast het sleutelen aan jouw 'old timer' (een Mini-Cooper 1992), ben je sinds vorig jaar ook de realisator geworden van bijzonder gewaardeerde videobeelden over het volley.

"Samen met Hendrik Tuerlinckx, Ruben van Hirtum en Matthijs Verhanneman hebben wij inderdaad 'The Sons of Gravity' opgericht. Wij

we willen met ons idee eventueel het vrouwenvolley of het hockey bereiken, of firma's, of mensen die een feestelijke gebeurtenis organiseren. Ik doe het ook graag en het financiële is nooit het hoofddoel geweest. We willen de montagekwaliteit nog verbeteren en we willen best andere opdrachten aannemen... als we daar de tijd voor hebben. Het volley primeert."

Wat waren de hoogtepunten en dieptepunten uit jouw carrière tot nu toe?

"Het steekt nog altijd dat we het Sportpaleis niet gehaald hebben. Ik ben daar nog nooit in mijn leven geweest en daar droomde ik echt wel van. Die bekerfinales zijn hoogdagen voor sportmensen en daar wil je bij zijn. Ik wil altijd winnen, waar dan ook. Daarom was de eerste landstitel met Roeselare ook een hoogtepunt. Zo'n eerste titel is altijd het leukste, al zetten we na de Europese uitschakeling en het missen van de beker, alles op een nieuwe landstitel."

Nog andere ambities of toekomstplannen binnen of buiten het volley?

"Ik wil nog meer EK's meemaken en hopelijk ook nog eens een WK, want dat ik daar niet kon bij zijn in Polen, dat pikte als sportman. Ik heb ook goede herinneringen aan mijn eerste EK. Claudio Gewehr heeft me toen in de selectie gebracht, we hebben keihard gewerkt, het was de eerste keer dat we rechtstreeks op tv kwamen, het regende sms'jes nadat we ook nog van Frankrijk wonnen. Jammer dat er geen platform bestaat voor internationals om een trainer A-diploma te halen. Misschien dat ik nog wel aan de slag wil in de Liga B of in lagere reeksen. Tenzij ik met die videofirma verder carrière kan maken. Als dat een beetje draait, wil ik er mij volledig in gooien. Zo ben ik. Maar wel na mijn volleycarrière!"

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke

"De beste vijf libero's van Europa zijn allemaal energiebomben"

met Nederland, Finland en Portugal als tegenstanders. Veel zal afhangen van de fysieke toestand van iedereen. Zin om te presteren, is er alleszins."

Is zo'n drukke kalender nog te combineren met hogere studies en een familieleven?

"De zondag probeer ik zo veel mogelijk te bewaren als een familiedag met een bezoek aan mijn neefje en de rest van de familie in Torhout. En in de namiddag ga ik om 17u30 kijken naar de vrouwenploeg van Torhout, waar mijn vriendin Celine Platteeuw speelt. In Menen was de combinatie met de studies nog wel mogelijk. Ik had weliswaar les in Brussel, maar ik had daar een 'buddy' die me alle cursussen doorspeelde. Ook de profs toonden de nodige flexibiliteit en ik

amuseren er ons intussen mee. Al moet ik toegeven dat een succes met 170.000 volgers voor onze Trick Shots wel onverwachts kwam. Het smaakte naar meer. Dan kwam de 'World Around' met de Red Dragons, weer goed voor zo'n 50.000 kijkers. En zeggen dat alles met de gsm werd opgenomen. Pure reclame voor het volley dus, want heel wat mensen die niet direct in het volley geïnteresseerd zijn, bekeken deze beelden. Ik kreeg trouwens vrij snel een mailtje van Vital Heynen om ons te feliciteren. We voelden er ons als ploeg overigens ook goed bij. Vanaf 1 april wil ik deze zaken uitproberen als zelfstandige in bijberoep naast het volley. Nadat er vorige maand nog een nieuw videootje uitkwam, wordt het wat moeilijker om nog nieuwigheden te vinden. Maar

“In België kan je als speelster nergens méér bijleren dan bij Kioldrecht”

Vorig seizoen werd ze uitgeroepen tot ‘speelster van het jaar’. Eigenlijk was ze er zelf niet helemaal mee akkoord. “Mijn jaar voordien was veel beter,” monkelt de ranke, lieve en mooie Kapellense met Poolse ‘roots’. Ze heeft er met haar team een zware 3-0 nederlaag opzitten bij Charleroi, maar voor de 20-jarige ‘opposite’ Kaja Grobelna betekende dat verlies gewoon de vaststelling dat Asterix Kioldrecht tegen deze Waalse ploeg 100% moet gefocust blijven om de overwinning te boeken. Op 12 april volgt de ‘revanche’ en later in april vinden beide ploegen mekaar terug in de finale van de play-offs. “En ik wil in schoonheid afscheid nemen van Asterix Kioldrecht. Na de beker wil ik ook de titel en dan kan ik met gerust gemoed uitkijken naar een buitenlandse club met toekomstmogelijkheden,” klinkt het.

Jullie kregen enkele weken geleden wel een zware 3-0 nederlaag te slikken op Charleroi met zelfs een 25-9 set. Wat is daar gebeurd?

Kaja Grobelna: “Typisch voor Charleroi: ze waren zeer goed gestart. Aan zulke start moeten wij nog hard werken. Maar zij waren die set moeilijk te stoppen. Nadien kwamen wij wel beter in de match, maar we speelden gewoon niet goed. Te veel individuele fouten. Misschien konden we zonder die domme fouten de wedstrijd nog doen kantelen in de derde set, maar dat gebeurde dus niet. Wij hebben tegen hen al drie keer 3-2 of 2-3 gespeeld, bekermatches inbegrepen en we beseffen dus dat het in de finale van de play-offs niet makkelijk wordt.”

Over welke kwaliteiten beschikt een ploeg als Charleroi dan?

“Ze hebben ons zeer goed geanalyseerd en ze kennen elk van onze speelsters afzonderlijk heel goed. Ze beschikken over een sterke blok-defense. Ze hebben een goede libero met veel initiatief. Ze blijven scoren. Al kwam het tijdens onze

onderlinge confrontaties dikwijls tot een verdedigende strijd. Onze scouter, Kris Van Snick, dacht dat hij zelden een match had meegemaakt met zo veel lange rallies. Om tegen deze ploeg vlotjes te scoren, moeten we wellicht iets nieuws uitdokteren.”

Want wat zijn de zwakkere punten bij Asterix?

“De stabiliteit in onze jonge ploeg durft soms wel eens verdwijnen. We kunnen plots in een dipje vallen. Misschien kwam die nederlaag tegen Charleroi wel op tijd om te beseffen dat we niet gelaten aan een wedstrijd mogen beginnen, maar wel gedreven. Als dat gebeurt, kunnen we onze sterke punten uitbuiten: dankzij ons gestaltevoordeel kunnen wij goed blok-defense spelen. Daar trainen we ook heel veel op. Aanvallend steken we er nog niet echt bovenuit, maar ook daar zal nog wel op getraind worden. Als alles draait zoals het hoort, kunnen we ook wel voldoende dreiging zetten, maar momenteel hebben we te veel kansen nodig om te scoren.”

Maar jij bent wel de hoofdaanvalster. Mooie zelfkritiek?

“Ik speel inderdaad liefst als ‘opposite’, maar ik wil mijn receptie ook wel blijven onderhouden. Met mijn 1m88 kan ik normaal gezien wel scoren. In de bekerfinale en ook in de wedstrijden voordien speelden we nochtans op een hoog niveau en zakten we tijdens de wedstrijd niet in mekaar. Ach, uit een slechte match kan je altijd wel iets leren en het motiveert om nadien weer beter te doen.”

Vorig jaar werd je ‘speelster van het jaar’. Werd je intussen nog beter?

“Weet je dat ik zelf stomverbaasd was over die uitverkiezing? Mijn eerste jaar bij Asterix Kioldrecht vond ik mezelf veel beter spelen. In het tweede jaar moest ik alles blijven bewijzen en ik vond dat ik in dat seizoen individueel niet zo veel progressie boekte. Ik was niet tevreden over vorig seizoen. Daarom dat ik de huidige competitie anders heb aangepakt. Ik volg nu elke week met Julien Van de Vyver individuele trainingen: technische elementen

zoals opslagen, slagvariatie, veel balcontrole en verder werken aan een stabiel blok en trainen op defense.”

Hoe belangrijk is Sarah Smits nog voor de ploeg?

“Wij kunnen haar nog niet missen. Op de cruciale momenten geeft ze ons raad. Ze wil niet noodzakelijk zelf uitblinken, maar niemand is beter in defense dan zij. Als ze dan ook enkele spectaculaire rallies redt en zelf nog scoort, geeft ze de tegenstander een mentale opdoffer. Ze bezit veel doorzicht en is ook een uitstekende kapitein. Ze communiceert goed en als het wat minder gaat, zoals na onze nederlaag tegen Schweriner, haalt ze de groep bij mekaar om erover te praten en dat heeft duidelijk geholpen.”

Hoe ziet de nabije toekomst eruit voor Kaja? Een transfer richting Polen?

“Ik weet het zelf nog niet goed. Ik wil alleszins na deze competitie naar het buitenland, maar dat hoeft nu nog niet noodzakelijk Polen te zijn, hoewel ik daar ooit wel eens graag zou spelen. Mijn broer speelt er nu reeds in de hoogste afdeling bij Radom, waar ik trouwens ook geboren ben.

Vermoedelijk zal ik moeten kiezen tussen Frankrijk, Italië, Polen of Duitsland, maar ik wil eerst zeker nog veel bijleren. Daarom kijkt mijn Italiaanse manager mee uit naar een ploeg waar er nog een goede opleiding is, waar ik op training progressie kan maken en waar ik toch de kans krijg om redelijk veel te spelen.”

Intussen heb je al wel een twaalfstal ‘caps’, maar nog geen vaste plaats bij de Yellow Tigers...

“Ik weet het: mvp in de bekerfinale en speelster van het jaar, maar eerlijk gezegd: ik miste vorig seizoen nog de nodige stabiliteit. Ik denk dat ik intussen toch al wat vooruitgang boekte en ik zit dan ook in de ruime selectie voor de komende campagne

tijd focussen op hetgeen je meedoet. Kioldrecht en de nationale ploeg zijn toch twee verschillende dingen. Ook voor coach Gert vande Broek. Vraag zal ook zijn of hij met dezelfde kern alles wil meedoen: Europese Spelen in Bakoe, World Grand Prix en het EK. Bovendien heb ik in Lise Van Hecke en Lore Gillis twee stevige concurrenten voor de opposite-plaats.”

Is al dat (binnenkort buitenlands) volley te combineren met jouw studies?

“Ik volg in Leuven aan de Hogeschool ‘dieet en voedingsleer’ en ik doe er nog bio-chemie als extra-vak bij. Maar dat is wel het absolute maximum. Ik heb natuurlijk ook nog rust nodig. In principe duren de studies drie jaar. Ik

“Een slechte match motiveert om nadien weer beter te doen”

met de Yellow Tigers. Hopelijk ben ik er deze zomer wél bij en kan ik tegelijkertijd genieten van een hoger niveau van trainingen, samen met al die meisjes die in buitenlandse competities ervaring opdeden. Als je met hen traint, moet je zeker heel de

zit nu meer dan halverwege het tweede jaar. Ik heb intussen al zo veel mogelijk enkele stages en labo's gedaan, maar ik mis veel theorielessen, die ik dan in mijn eentje moet blokken. En mocht ik in het buitenland zitten, dan staat de school wel open voor

afstandsonderwijs. Gelukkig zijn het meestal vakken die ik ook boeiend vind voor mezelf. Misschien zal ik dat laatste jaar moeten spreiden over twee jaar, maar ik wil absoluut een diploma halen, want met sporten weet

genoeg ben. Ik kook trouwens heel graag. Kwestie om in het buitenland een winkel te vinden waar ik de juiste ingrediënten terugvind. Het enige verschil zal zijn dat ik niet elk weekeinde terug kan naar mijn

je maar nooit. Langs de andere kant zie ik misschien wel mogelijkheden om na mijn sportcarrière iets te beginnen als b.v. diëtiste."

Als jij naar het buitenland vertrekt, moeten er bij Kieldrecht enkele wijzigingen doorgevoerd worden.

"Ik vertrek niet alleen: Sarah Coppens doet studies geneeskunde en dat is moeilijker te combineren met topsport, spelverdeelerster Van Sas krijgt meer speelkansen bij Oostende en dus wordt de groep aangevuld met vier meisjes uit de topsportschool. Ja, dan wordt het weer opbouwen voor Asterix Kieldrecht om hetzelfde niveau te halen als nu. Maar er is in België geen enkele andere ploeg die méér kan bieden dan hetgeen Asterix doet. Daarom ook dat ik vorig jaar enkele andere aanbiedingen afwees."

Ben je zelf klaar voor het buitenland? Zelfstandig leven en zo? Speelt het financiële aspect mee bij zo'n overstap?

"Nee, naar het geld heb ik nooit gekeken. Dat is van minder belang. Ik wil echt veel en goed trainen. Ik kijk dan ook vooral naar hetgeen geïnteresseerde clubs aanbieden en naar hun manier van werken. Ik denk ook dat ik na twee jaar topsportschool en twee jaar op kot zelfstandig

ouders. Maar daar bestaat dan Skype voor en ik veronderstel dat ik af en toe wel eens een bezoekje krijg."

Wat zijn jouw persoonlijke ambities op korte termijn?

"Ik wil in schoonheid afscheid nemen van Kieldrecht met een nieuwe titel en ik wil nog anderhalve maand op training verdere stappen zetten op volleygebied. Ik zou ook graag verder trainen bij de Yellow Tigers. Ik wacht gewoon af en ik panikeer zeker niet. Beachvolley is nooit een alternatieve ambitie geweest voor mij."

En jouw ambities op langere termijn?

"In het buitenland dus een goede ploeg vinden, veel bijleren, ervaring opdoen en het jaar per jaar bekijken. Uiteraard wil ik ooit wel eens uitkomen in een echte topclub. Maar stap voor stap en de juiste keuzes maken. Daar kijkt mijn manager ook wel naar. Talen zijn geen probleem: ik spreek vlot Nederlands, Engels en Pools. Nee, nog geen Italiaans!"

Botste je in jouw korte volleyloopbaan toch al op enkele ontgoochelingen?

"Vorig seizoen verliep niet zoals ik dat zelf wilde. Het eerste jaar bij Asterix verliep alles supersnel. En de

overstap van 2de en 1ste divisie naar eerste afdeling verliep ook veel vlotter dan ik verwachtte. Vergeet niet dat ik pas in het eerste jaar middelbaar met volleyen begon: eerst bij Kapellen in een beginnende meisjesploeg, nadien bij Fixit Kalmthout. En van daaruit dadelijk in de eerste ploeg van Kieldrecht. Het was jaren heel snel gegaan, maar vorig seizoen stokte die vooruitgang een beetje."

Deed de bekerwinst dit jaar veel plezier?

"Absoluut. Vorig jaar haalden we wel de dubbel, maar in principe moesten we deze keer meer tegenstand in de beker krijgen van VDK Gent in tegenstelling tot Michelbeke vorig jaar. Bovendien was VDK Gent opnieuw supergoed bezig in de weken voor de bekerfinale. We hadden dan ook helemaal niet verwacht dat het zo vlot zou verlopen. We hebben die dag dan ook van in het begin tot op het einde goed gespeeld en onze opdrachten haast perfect uitgevoerd. De kers op de taart voor onze vele trainingen en voor het vele werk dat onze staff en de club in de voorbereiding van de bekerfinale staken."

Hoe voelde het om voor 10.000 toeschouwers te spelen in het Sportpaleis?

"Daar zaten echt kippenvelmomenten bij. Zeker toen we het terrein opstapten en zagen dat de tribunes al flink gevuld waren. Het was wel goed dat we voordien al even getraind

"Wij kunnen Sarah Smits nog niet missen"

hadden in de zaal, foto's genomen hadden, want voor sommigen was dit een eerste kennismaking met het Sportpaleis. Het zorgde wel voor een beetje stress omdat we nog nooit voor zo veel volk gespeeld hadden. Maar eens de wedstrijd bezig was, vergat je al die randomstandigheden. En na de winst was ik echt dolgelukkig. Heel leuk ook om zien dat je daar ex-leerkrachten, ex-leerlingen en vele vrienden van vroeger ontmoette. Een unieke ervaring."

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke

Julie Rumes

“Volleybal agent, atletenmanager, markt-screener en sportconsulent”

Julie Rumes (35 en 1.91m), geboren en getogen in het Gentse is en blijft een dame in en uit het volleybal. Vanaf haar 8 jaar tot nu, is en blijft ze gebeiteld en meer dan actief in het nationaal en internationaal volleybal. Haar echtgenoot Tomas Van Den Spiegel (37 en 2.14m) was nationaal en internationaal basketter en is nu eveneens werkzaam in het sportmilieu. Om het geheugen even op te frissen, het merendeel van jullie heeft in 2012 deze basketspeler beter leren kennen als winnaar van het TV- programma ‘Slimste mens ter wereld’. Samen heeft ons sportkoppel twee kinderen: Ana (6) die heel erg op papa lijkt en Theo (3) een kopie van “Bompa” Harry Rumes. Een kennismaking met Top Volley Srl., VOF Side by Side Belgium, het werk van een ‘volleyball agent’ en van een sportconsulent.

Julie, echtgenote van de ‘Slimste mens ter wereld’

Een kleine tien jaar terug omschreef je jezelf als: ‘Ik ben temperamentvol, ambitieus, koppig, nauwkeurig, zorgzaam voor mijn geliefden en volgens Tomas vaak een treuzelaar.’

Julie Rumes: “Dat zijn nog altijd de karakterkenmerken die mij het meest typeren. Wel ben ik een beetje wijzer geworden. Eerst nadenken voor ik iets zeg, vroeger had ik mijn hart meer op mijn tong. Ik voel mij nog altijd temperamentvol, nauwkeurig tot het perfectionistische toe. Een treuzelaar ben ik ook, zeker als het niet werkgebonden is. Daar drijf ik Tomas soms tot het uiterste. (lacht) In mijn job ben ik echter perfectionistisch en ambitieus. Ik maak continu een onderscheid tussen mijn job en mijn familie. Bij mijn gezin wil ik ontspannen zijn. Tomas is anders, hij heeft een eerder rusteloze aard.

Zijn hoofd zit altijd vol met plannen en projecten. Wij zijn 'opposite attracts', tegengestelden die elkaar aantrekken. Aan de basis komen we overeen. Hij is ook zeer ambitieus en zorgzaam, maar hij is eerder rationeel terwijl ik meer emotioneel ben. Ook heeft hij een heel sterk verantwoordelijkheidsgevoel terwijl ik wel heel zorgzaam ben maar eerder zorgeloos. Wij zijn communicerende vaten. Deels verschillend maar wel dezelfde richting opgaand."

Hoe hebben jullie elkaar leren kennen?

"Wij zijn nu twaalf jaar samen en leerden elkaar kennen op een beachvolleybaltoernooi in Oostende in 2003, de eerste keer dat ik samen met Katrien De Decker speelde. Zij kende Tomas al omdat zij net als Tomas in Oostende - de Koningin der Badsteden woonde, ook de stad waar Tomas al vier jaar basket gespeeld had in ereklasse. Toen Katrien en ik tranden kwam Tomas geregeld kijken en zo kregen wij elkaar in het oog. Korte tijd later sloeg de 'vonk' over. Na de zomer vertrokken wij allebei naar onze respectievelijke buitenlandse clubs dus ik dacht dat elkeen wel zijn weg zou gaan, dat alles vanzelf zou wegebben. Maar dat was dus niet zo: 2005 werd ons trouwjaar."

2012 ... Tomas, 'De Slimste mens ter wereld'. Hoe hebben jullie dit opgepakt en verteerd?

"Hij is daar eigenlijk aan gestart omdat hij geblesseerd was. Het was toen een welkom tijdverdrijf, een uitlaatklep, want een geblesseerde Tomas was, en met hem waarschijnlijk alle andere topsporters, een "gekooide beer". Hij begon er niet aan met de bedoeling te winnen, maar hij wou er ook niet direct uit liggen. Toen hij voelde dat hij kon winnen, kwam zijn gekende gedrevenheid weer opzetten. Tomas heeft altijd zeer veel gelezen en hij heeft een geheugen als een spons,

alles, letterlijk alles blijft hangen. Het winnen van de 'De Slimste mens' deed hem wel nadenken over de toekomst. De basketbalblessures stapelden zich immers op. Er bestond een leven na de sport. Dit TV- programma heeft hem zeker gelanceerd in zijn verdere toekomst."

'Atlete support'

Tomas werkt nu bij Optima?

"Onder andere. Tomas is na de Slimste Mens met een voorstel naar het Gentse Optima-Global Estate gestapt, een firma die voornamelijk aan Financial Planning doet maar dan eerder voor zelfstandigen en bedrijven. Tomas wou graag een cel oprichten voor 'Atlete support'.

het regelen van verzekeringen, pensioensparen en hun nalatenschap."

Naar het schijnt, is Tomas heel taalvaardig

"Zeker! En hij doet het ook graag. Tekenend is dat hij eigenlijk gestart was met de studie 'Politieke en Sociale Wetenschappen' toen hij bij Aalst speelde. Hij deed zijn eerste kandidatuur en deels ook de tweede, maar stopte de studie na zijn transfer naar Oostende omdat het niet te combineren viel met zijn trainingsschema."

Is Tomas geen imponerend figuur met zijn 2m14?

"Voor mij niet maar hij is mijn man, ik ken hem goed en ik ben zelf 1m91,

maar ik kan wel verstaan dat mensen zijn lengte impressionant vinden, dat vinden ze van mij ook al. Maar ik denk dat vooral zijn inhoud de meeste mensen verbaasd heeft. Daar ging het toch altijd over bij de 'Slimste mens'. Eerst hadden ze het altijd over zijn lengte maar gaandeweg het programma ging het eerder over het feit dat hij zoveel wist en dat voor een sporter. Het einde van het vooroordeel dat sporters enkel domme krachten zouden zijn." (lacht)

Is hij ook gedreven en hulpvaardig in jullie gezin, naar de kinderen toe bijvoorbeeld?

"Ja, absoluut. Ik hou mij grotendeels bezig met onze kinderen omdat ik van thuis uit werk en het gewoon praktischer is zo. Bovendien vind ik het ook super leuk, maar Tomas is een hele toffe en zorgzame papa. Hij is hun "grote held", letterlijk en figuurlijk dan. Als hij thuis is dan gaat zijn

aandacht 100% naar de kinderen. Hij heeft ook heel veel geduld met hen, motiveert hen als ze denken dat ze iets niet kunnen en gaat nu ook geregeld zwemmen met Ana en Theo. Het wordt quasi hun vaste zondagse afspraak, daar ik regelmatig weg ben in het weekend voor mijn werk."

In onze beide carrières merkten wij immers dat sporters vaak op zoek waren naar een persoon die hen op financieel vlak kon informeren en bijstaan. Atleten verdienen soms op korte tijd veel geld maar weten dan amper hoe ermee om te gaan. Ze hadden tevens steun nodig bij

Top Volley S.R.L. en VOF Side By Side Belgium

Is Top Volley S.R.L. een toonaangevende Italiaanse firma op gebied van volleybal counseling?

"Top Volley S.R.L. is één van de grootste agentschappen ter wereld. We onderhandelen namens de sporters over hun contracten met de sportclubs. De inspanningen zijn gericht op het voldoen aan de economische, geografische en sportbenodigdheden van de klant, het reageren op dagelijkse noden, met inbegrip van public relations, imago, belastingen en fiscaliteit. Het is tevens één van de oudste agentschappen ter wereld, opgericht in 1996 in Modena door Mauro Raguzzoni en sedert een aantal jaren overgenomen door zijn zoon Marco Raguzzoni. We werken er met zes vaste 'agents'. Er zijn natuurlijk nog wel andere agentschappen, maar ik denk niet dat er veel zijn die zo'n groot aantal topspelers onder hun hoede hebben. Bovendien werken we wereldwijd. Zelf rekruteer en plaats ik spelers voor Top Volley in Frankrijk, België, Duitsland en Nederland. Top Volley was ook mijn agentschap ten tijde van mijn actieve volleyballoopbaan."

Wat is dan 'VOF Side By Side Belgium'?

"Side By Side Belgium is mijn eigen Belgisch bedrijfje. Alle medewerkers van Top Volley hebben hun eigen bedrijf in het land waar ze wonen – ik dus in België. Dat is omwille van fiscale en administratieve redenen. Fiscaliteit regelen over de grenzen heen is heel ingewikkeld en zo kunnen we dat dus vermijden. Ieder van ons recruteert meestal de spelers in zijn eigen biotoop. Voor mij is dit voornamelijk België en Nederland. In de praktijk vertegenwoordig ik quasi alle Yellow Tigers. Er zijn nu al 12 Belgische spelers in ons agentschap. Plus Frauke Dirickx, aangezien die net als ik gans haar carrière met Top Volley gewerkt heeft. Zelf heb ik in het totaal 25 meisjes gerecruteerd, voornamelijk Belgen, maar ook Nederlandse en Franse meisjes. En dan zijn er nog vijf meisjes met diverse nationaliteiten. Onder Side By Side vallen ook Quentin Serron en Loick Luybaert, twee

atleten uit andere sporttakken die ik vertegenwoordig en begeleid."

Ben je tevreden met deze job? Kan je jezelf nog verbeteren?

"Ja ik doe deze job graag en verbeteren kan ik zeker, ik ben nog 'jong' in mijn job en alles verandert bovendien snel. Eén van de grootste veranderingen in de sportwereld is de 'openheid'. Vroeger werd er veel 'gefoefeld' en onder de tafel geschoven maar nu is dat niet meer mogelijk. Deze opendeurpolitiek is ook zeker één van de belangrijkste eigenschappen van ons agentschap. Vorig jaar heb ik ook samengewerkt met Koen Hoeyberghs en Gert Vande Broek om een arbeidsongeschiktheidsverzekering te organiseren voor de Belgische meisjes. Ze zijn daar wonderwel in geslaagd samen met hun partner Ethias. Dat was echt een pak van mijn hart. De meisjes liepen zware risico's door hun deelname met het nationale team. In de jaren voor de arbeidsongeschiktheidsverzekering zou een ernstige blessure bij het nationale team uitgemond zijn in 'hun contract dat door het raam vloog'. Het is trouwens net op tijd gebleken, want in de aanloop naar het WK in Italië vorig jaar raakte Freya Aelbrecht ernstig gekwetst. Zij is dus de eerste die hiervan gebruik heeft kunnen maken."

'De Atletenmanager'

Een opmerkelijke stelling: "Als atletenmanager ben je 24/7. Je atleten verwachten 100% engagement en zonder passie voor jouw werk kan je dit engagement niet blijven opbrengen." (24/7 staat voor 7 werkdagen per week met 24 urenwerk per dag)

"Dat is waar, het is een veeleisende en soms stresserende job. Over het algemeen is dit een zeer leuke job met reizen, mensen ontmoeten en mijn favoriete sport volgen, maar een goede manager moet gedurende het seizoen vooral 'veel shit' oplossen. Je moet een klankbord zijn voor meisjes die geblesseerd raken, er fysisch of mentaal doorzitten, een conflict hebben met iemand in hun club, niet betaald worden, homesick zijn, ... Je moet hen moreel ondersteunen. Je kan hen ook praktisch helpen door b.v. een afspraak te regelen bij een specialist bij blessures, hen naar iemand door te verwijzen voor fiscale of legale ondersteuning, ... afhankelijk van de noden die ze hebben. Cruciaal is dat je altijd zelf rustig moet blijven en oplossingen moet zoeken want die speelster is dan dikwijls, heel begrijpelijk, over haar toeren. Dat is niet altijd gemakkelijk. Terwijl het je zelf emotioneel raakt – ik heb in hetzelfde schuitje gezeten- en je dikwijls ook niet in de buurt bent, kan je dan niet meer doen dan luisteren zodat de speelster zich kan ventileren en dan zoeken naar passende oplossingen zodat zij uit de 'penarie' raakt. De 24/7-stelling klopt zeker, maar je haalt er ook enorm veel voldoening uit. Zeker als

je mooie transfers kan verwezenlijken of je kan een situatie oplossen waardoor jouw atleten gelukkig zijn. Voor mij was het mooiste moment de derde plaats van de Yellow Tigers op het EK 2013, hun winst tegen Servië in de halve finale. Dan heb ik echt een traan weggepinkt, dat was historisch. Zo jong en op zo een korte tijd zoveel verwezenlijkt. Dat gaf echt voldoening, dat je daar toch ook een klein beetje had aan meegewerkt achter de schermen.”

Een volgende stelling, nogal grof: “De sportmanager-job kampt met een negatief imago dankzij al die cowboyverhalen uit het voetbal”. Jouw mening graag?

“Het is ook zo, het zijn soms ook echte cowboyverhalen in het voetbal! Het gaat daar natuurlijk ook over andere bedragen dan in het volleybal. Jongens die, nadat ze een contract getekend hebben, volledig aan hun lot worden overgelaten. Niets van ondersteuning of advies bij eventuele problemen. Die bestolen worden door hun eigen manager, ... Al moet ik zeggen dat er ook in het voetbal een kentering komt. Veel ex-spelers die starten als agent om jongens te behoeden voor hetgeen zij meegemaakt hebben. Managers die mensen inlijven die louter moeten instaan voor het begeleiden en ondersteunen van de jongens. Dan denk ik aan Peter Smeets die iedereen wel kent van de school van Lukaku. De start van mijn project was ook niet zonder slag of stoot. Ook ik stuitte op veel scepsis. Niet zo abnormaal na al de verhalen die de ronde deden, maar ik denk dat de meesten nu wel overtuigd zijn dat ik deze job uitoefen omwille van de juiste redenen. Maar het probleem ligt niet alleen bij de managers, ook in de toplagen van het volleybal is er verandering nodig. Er moeten duidelijkere richtlijnen komen, zodat er ook stappen kunnen genomen worden als ze niet nageleefd worden. De mogelijkheid om heel goedkoop een klacht in te dienen bij het CEV is al een stap in de goede richting.”

Oekraïne, here we come!!

Vijf jaar geleden blokletterde Het Nieuwsblad: “Tomas en jijzelf speelden toen in Oekraïne maar jullie hadden na zes weken nog geen geld gezien. Na drie maanden zijn jullie daar weggeraakt, naar Real Madrid nog wel.” Klopt dit verhaal?

“Zeker. Drie maanden in het zuiden van Oekraïne in de stad Mariupol die dertig jaar achter loopt en waar de enige werkgever – een staalfabriek – de deuren sluit. Het was volop crisis en de mensen hadden niks.

geven in wat ik doe.”

“Voor mij moet alles een streefdoel hebben, maar als je alles gegeven hebt, kan je echt niet méér doen. Mijn motto is ook een belangrijke les voor Ana, ze lijkt qua persoonlijkheid enorm op haar papa. Ze vergt altijd het uiterste van zichzelf, wil overal de beste in zijn. Dat, gecombineerd met mijn perfectionistische aard, wordt nogal een zware opdracht voor zo’n klein meisje. Sommige kinderen moet je aansporen, Ana moet ik leren dat je enkel je uiterste best kan doen en bij falen moet je het gewoon opnieuw proberen.”

We mochten vooral niet opvallen dus kregen we de raad om buiten niet tegen elkaar te spreken. Er speelde toen een zwarte speler in de ploeg. Die familie kon gewoon niet meer buiten komen. Wij woonden in een vreselijk appartement waar de stekkers uit de muur vielen. Die periode was ik zwanger van Ana en ik had voordien al een miskraam gehad. Tomas was duidelijk: “Jij moet hier weg”. Hij had net een geblesseerde medespeler begeleid naar het ziekenhuis en wat hij daar zag tartte elke verbeelding. Katten en honden die doodleuk mochten rondlopen in het ziekenhuis.”

Jouw levensmotto? Bij Phil Jackson: “Winnen is belangrijk, maar wat mij het meest pleziert, is de ervaring om me volledig te

Kreeg je steun van jouw ouders toen je startte met het volleybal? Jouw mama was volleyspeelster en papa voorzitter van volleyclub Logeen Gent?

“Ik ben een kind alleen, dus heb ik een ongelooflijke relatie met mijn ouders. Niets was hen te veel en ze stonden altijd klaar voor mij. Materieel ben ik nooit iets te kort gekomen en liefde daar kreeg ik bakken vol van. Mijn mama heeft mij wel gered van het “verwende nest-syndroom”. Er moest gepresteerd worden dus ik kreeg geregeld een ‘schop onder mijn gat’, maar ik ben een echt zondagskind.”

Jouw favoriete reisbestemming en jouw verborgen passie?

“Italië, zonder aarzelen! Als ik aan Italië

denk, denk ik onmiddellijk aan "stijl": mode, architectuur, interior design, ... Gecombineerd met een ongelooflijk lekkere keuken. Voor Tomas is Italië Bologna, voor mij Rome, een fantastische stad. De Italianen zijn ook dé mensen met de open armen en het 'spreken met de handen'. Passionele mensen vol levensvreugde. Mijn verborgen passie is misschien wel interieur. Daar hecht ik enorm veel belang aan. Het bepaalt ook de sfeer en de gezelligheid die ergens heerst. Het creëert een thuisgevoel. Het eerste wat we overal deden waar we gewoond hebben, was onze woonst organiseren en inrichten, zodat we ons thuis voelden. Het moment van absolute ontspanning is voor mij, thuis samen koken met Tomas en een lekker flesje kraken. Daar kunnen we echt van genieten."

Het hoofdstuk nationale ploeg

"De nationale ploeg van in 'mijn tijd' (1996 - 2006) was ook een zeer getalenteerde ploeg. Het verschil met de huidige groep is dat de Tigers een heel wat professioneler parcours afgelegd hebben dan wij vroeger. Dan denk ik denk maar aan de Volleybalschool en aan clubs zoals Kieldrecht en Gent met 20 uur training per week. Op zich denk ik dat wij ook talentvol waren, wij misten nipt een WK-kwalificatie, maar in gans andere omstandigheden dan nu. Nu heeft elke Tiger een programma in de zomer, vroeger hadden wij enkel twee weken vóór het vertrek naar een officiële competitie. Plus in de club trinden wij vier avonden in de week. Dikwijls gecombineerd met een studie zonder de faciliteiten die ze nu hebben of met een job. Wij? Dat waren Frauke Dirickx, Virginie De Carne, Liesbeth Mouha, Liesbeth Vindevoghel, Veerle Van Looy, Esther Lowette, ... Het verschil met de huidige generatie is ook dat zij nu een team vormen en dat wij veeleer speelden als individuen. We hadden ook allemaal nogal "zware" karakters en dat botste nogal eens. (lacht) Nu hebben ze een Gert Vande Broek die boven de speelsters staat en waar iedereen naar luistert. In onze groep (1996-2006) mankeerde dat misschien."

De Yellow Tigers hebben een gemiddelde gestalte van 1.85m. Zou je niet de grootste van

hen kunnen geweest zijn? Zou Gert Vande Broek jou dan niet onmiddellijk recruter?

"Dat denk ik wel, ik heb reeds met Gert gewerkt in het verleden bij Kieldrecht en na mijn zwangerschap van Ana heeft hij me ook proberen hermotiveren voor het volleybal. Ik denk dat ik vooral technisch heel sterk was. Mijn werkpunt lag vooral bij het fysische gedeelte. Mijn twee jaren in Italië hebben me fysisch totaal veranderd. Op het moment dat ik gestopt ben omwille van persoonlijke redenen, stond ik aan het toppunt van mijn carrière. Ploegen als Novara, Gran Canaria en Tenerife hadden al een voorstel gedaan, maar het was genoeg geweest."

Wie is de trainer die jou het meeste heeft gevormd?

"Ik heb van al mijn trainers zaken geleerd, maar diegene die me van een talent heeft omgevormd tot een professionele speelster is Gert Vande Broek. Revolutie toen ik van Gent naar Kieldrecht wou! Waarom niet

naar Tongeren of Herentals? Omdat ik gezien had welke progressie de speelsters maakten in Kieldrecht. Gert is een harde leerschool. Je moet hem bewijzen dat je luistert, vooruit wilt gaan, gedreven bent. Hij is heel direct in zijn communicatie, dat is niet altijd gemakkelijk voor vrouwen. Hij zet je ook altijd onder druk, want je moet leren in alle omstandigheden om goed te presteren. Op het moment zelf kan je hem echt vervloeken, maar erna moet je dikwijls toegeven dat hij gelijk had. Zijn successen liegen er natuurlijk niet om. Hoeveel titels heeft hij al met Kieldrecht behaald? Hoeveel meisjes die daar gestart zijn spelen nu in het buitenland? Zijn parcours met de Yellow Tigers? Voor mij was zijn aanpak perfect, want ik werd kwaad, dat gaf me adrenaline, daardoor presteerde ik beter en had ik zo iets van 'ik wil zijn ongelijk bewijzen'. En dat was juist zijn doel."

**Tekst: Dany De Vriese
Foto's: Julie Rumes**

Steekkaart: Julie Rumes

Geboren in Gent, °19.12.1979
Gehuwd met Tomas Van Den Spiegel
Woonplaats: Sint-Kruis Brugge, binnenkort in het Gentse.
Twee kinderen: Ana (6) en Theo (3), Theo genoemd naar zijn overgrootvader aan papa's zijde.
Master Criminologie UGent met als thesis "Subversie in België: een criminologische analyse". Vóór de criminologie studeerde Julie ook nog twee jaar sinologie.
Middenspeelster, met receptie.

Ploegen:

1993-2001: VDK Gent
2001-2003: Asterix Kieldrecht
2003-2004: RC Villebon (Frankrijk)
2004-2005: Curtatone Mantova (Italië)
2005-2006: Siram Roma (Italië)
1 x winnaar Belgische Supercup
2 x vice-kampioen van België
2 x kwartfinale Top Teams Cup
Nationale ploeg van 1996 tot 2006
Vanaf de zomer van 2006 met 'pensioen'

Beachvolleybal :

2003: 3de plaats Belgisch kampioenschap met Katrien De Decker
2003: 2de plaats Belgische beker in Brussel
2006: 3de plaats Belgisch kampioenschap Knokke
Huidige job:

'Volleyball agent' in exclusieve samenwerking met Top Volley Srl.
Representatie van Quentin Serron, basketter bij BC Oostende
Idem bij Loïck Luybaert, hockeyspeler, Red Lion en VC Kampong Ned.

Zenit Kazan wint Champions League voor derde keer

Champions League

Mannen

In de ronde met zes kregen we volgende uitslagen: Rzeszov - Novosibirsk 2 - 3, 3 - 1; Belchatov - Perugia 3 - 1, 2 - 3; Halkbank Ankara - Zenit Kazan 3 - 2, 0 - 3

De final four in de Max Schmeling Halle in Berlijn gaf volgende resultaten: 1/2 finale:

Zenit Kazan - Berlin 3 - 1 (26-24,

opslagmissers opleverde. Bij een 9-4 stand in de tiebreak leek het brons binnen voor Berlin maar uiteindelijk werd het nog een thriller van formaat.

Finale:

Zenit Kazan - Resovia Reszov 3-0 (25-22, 25-23, 25-21). In het spel waren beide ploegen aan elkaar gewaagd maar telkens als het spannend werd, was er die duivelse Cubaan Leon die met een ace of een storende opslag het verschil maakte. Leon werd dan ook terecht uitgeroepen tot MVP.

dat Asse Lennik uitschakelde, het in de finale opnemen tegen Trentino dat na 2-3 winst in Kedzierzyn thuis won met 3-1

Bij de vrouwen kregen we in de halve finales volgende resultaten: Krasnodar - Rabita Bakoe 3 - 1, 3-0; Trefl Sopot - Galatasaray 3 - 0, 3-2 met telkens Charlotte Leys als één van de betere speelsters. Ze zal dus de finale spelen met Sopot tegen Krasnodar.

Challenge Cup

Bij de mannen kregen we in de halve finales volgende resultaten: Benfica Lissabon - Ravenna 3 - 0, 3 - 2; Stroitel Minsk - Novi Sad 1 - 3, 2 - 3. Minsk schakelde in de kwartfinale Piyango Ankara van Bram Van den Dries uit, via winst in de golden set met 15 - 11. De finale is dus Benfica - Novi Sad.

De resultaten bij de vrouwen in de halve finales waren: Schweriner SC - Bursa BBSK 3 - 1, 0-3 golden set 10-15; Ekaterinenburg - Khimik Yuzhny 3 - 0, 3-0. De finale is dus Bursa - Ekaterinenburg.

Europese spelen in Bakoe

Onze Yellow Tigers en de Red Dragons kennen hun tegenstanders tijdens de Europese spelen in Bakoe. Bij de vrouwen werden de 12 deelnemende landen als volgt onderverdeeld: poule A : AZE, ITA, TUR, POL, BEL, ROM
poule B : RUS, SRB, GER, NED, CRO, BUL
Bij de mannen kregen we volgende twee poules :
poule A : AZE, SRB, POL, FRA, FIN, TUR
poule B : RUS, ITA, BUL, GER, BEL, SVK
De eerste vier van elke poule gaan naar de kwartfinale. De competitie start op 13 juni, een dag na de openingsceremonie.

21-25, 25-22, 25-15). De 22-jarige 2,01m grote Cubaan Leon Venero Wilfredo was hier de matchwinnaar voor de Russen. Verwoestend uithalend in opslag, niet minder dan 6 aces, en uiterst efficiënt in aanval lag hij aan de basis van het succes. Rzeszov - Belchatov 3 - 0 (25-23, 25-23, 25 - 22). Beide ploegen namen voluit risico in opslag met daardoor 16 missers bij Rzeszov en 17 bij Belchatov. Het rendement van de beide opposities bleek uiteindelijk doorslaggevend. Schops scoorde 11 op 16 en Wlazly slechts 5 op 20. Plaats 3 en 4:

Berlin - Belchatov 3 - 2 (25-21, 19-25, 25-20, 26-28, 23-21. Beide ploegen gingen in praktisch alle omstandigheden voluit bij de opslag wat aan weerszijden 27

Nog melden dat onze landgenoot Arturo di Giacomo aangeduid was voor deze Final Four.

Vrouwen

In deronde met zes kregen we volgende uitslagen: Vakifbank Istanboel - Fenerbahce Istanboel 3 - 1, 2 - 3; Eczacibasi Istanboel - Volero Zurich 3 - 0, 1 - 3 golden set 15 - 12 ; Busto Arsizio - Dinamo Moskou 3 - 0, 3 - 0.

In de halve finale in Szczecin op 4 april krijgen we dus een Turkse derby en speelt het lokale Chemic Police tegen Busto Arsizio (met mogelijk Freya Aelbrecht).

CEV Cup

Bij de mannen moet Dinamo Moskou,

Worldwide Nieuws

* De Poolse Cup werd bij de vrouwen gewonnen door Atom Trefl Sopot, het team van **Charlotte Leys**. In de finale moest Chemic Police met 3 - 2 de duimen leggen. In de halve finale had Sopot Budowlani Lodz, het team van Valérie Courtois met 3-0 uitgeschakeld.

* In de finale van de Franse beker moest Beauvais met 3 -1 de duimen leggen voor Tours. De setstanden waren 20-25, 25-19, 25-19, 25-18. Het was de negende beker voor Tours met **Kevin Klinkenberg** en de derde op een rij. Beauvais (Depestele en Gert Van Walle) speelde zijn vierde finale en verloor voor de derde maal. Bij de vrouwen kregen we een verrassing van formaat. Le Cannet versloeg Cannes (Ilka Van de Vyver) met 3 - 1 (setstanden 25-21, 25-22, 19-25, 25-12).

* De finale van het Afrikaanse clubkampioenschap bij de mannen werd in Sousse gespeeld tussen Esperance uit Tunesië en **Giants Ahly** uit Egypte. Ahly veroverde via een 3 - 1 zege (setstanden 25-19, 24-26, 25-18, 25-19) zijn elfde continentale titel. Opposite Ahmed Kotb van Ahly, die 26 punten scoorde, werd uitgeroepen tot MVP.

* De finale van de 26ste editie van de **World League** zal van 15 tot 19 juli doorgaan in de Maracanazinho van Rio de Janeiro

* De twee wild cards voor het **WK clubs** vrouwen dat in mei doorgaat in Zurich werden toegekend aan de Dominicaanse kampioen Mirador en aan Dinamo Krasnodar. De overige vier deelnemers zijn organisator Volero Zurich, de Zuid-Amerikaanse kampioen Rexona Ades, het Japanse Hisamitsu Springs en de winnaar van de Champions League in Szczecin.

Onze Belgen in het buitenland

Turkije

Na afloop van de 22 wedstrijden van de reguliere competitie stond Halkbank Ankara met 65 pt ongeslagen aan de leiding. Fenerbahce van **Wout Wijsmans** stond vierde met 42 pt. Maliye Piyango van **Bram Van den Dries** volgde op een zevende plaats met 31

pt. Palandoken van **Matthias Valkiers** was via een sterke eindspurt opgerukt naar de tiende plaats met 15 pt.

Niels Klapwijk van Besiktas was de beste scorer in de competitie met 515pt. Bram Van den Dries was

hier vierde met 380 pt voor Antonin Rouzier van Ziraat Bankasi met 358 pt. Dezelfde Niels Klapwijk scoorde met 41 aces de meeste punten met opslag. Wout Wijsmans lukte 22 aces en Bram Van den Dries 21 aces.

Frankrijk

Door het feit dat de sanctie van 7 punten voor Beauvais werd opgeschort en gelijktijdig een reeks van zeven opeenvolgende overwinningen werd geboekt, is het team van **Frank Depestele** en **Gert Van Walle** op één speeldag van het einde van de reguliere competitie reeds zeker van een vijfde plaats. Mits winst van de laatste wedstrijd bij concurrent Tours van **Kevin Klinkenberg** kan Beauvais nog vierde worden, belangrijk voor het thuisvoordeel in de play-offs.

In liga B is Maxeville Nancy van Jelle Ribbens zeker van de tweede plaats.

Bij de vrouwen liggen op één wedstrijd voor het einde van de reguliere competitie de eerste drie plaatsen vast. Cannes van **Ilka Vandevijver** is eerste, Le Cannet tweede en Paris St.-Cloud van **Nina Coolman**,

Maud Catry en trainer **Stijn Morand** is derde. Nantes van **Angie Bland** en **Els Vandesteene** staat samen met Beziars met 40 pt op een vierde plaats. De laatste speeldag zal hier beslissend zijn. Istres van trainer **Jean Pierre Staelens** is

reeds zeker van de achtste plaats en deelname aan de play-offs. Enkele scoutingcijfers van onze Belgische vrouwen: Nina Coolman staat in de rangschikking voor de beste opslag op plaats 1 met 44 aces en in deze van beste scorer op plaats 5 met 311pt. In de rangschikking voor beste blok staat Angie Bland met 87 killbloks op plaats 2 en Maud Catry met 60 killbloks op plaats 3.

Polen

Bij de vrouwen staat in de play-offs reeds een halve finale vast, namelijk Chemic Police tegen Muszynianka. Sopot van **Charlotte Leys** heeft een optie genomen op de tweede halve finale door in de eerste wedstrijd van de kwartfinale met 1 - 3 te gaan winnen bij Lodz van **Valérie Courtois**.

Bij de mannen is Rzeszov na drie overwinningen in de halve finale tegen Jastrzebski reeds zeker van de finale. In de andere halve finale heeft Gdansk tweemaal gewonnen tegen Belchatow en één maal verloren. Bydgoszcz van **Vital Heynen** lijkt op de vijfde plaats af te stevenen.

Italië

Bij de mannen staat Modena van **Pieter Verhees** op één speeldag van het einde van de reguliere competitie niet langer aan de leiding. Nadat eerst in Latina met 3 - 1 verloren werd, ging Modena de volgende speeldag thuis in de topper tegen Trentino met 1 - 3 de boot in. De voorlaatste speeldag kon Modena in Verona terug aanknopen met de overwinning. Het team van **Sam Deroo** verloor er met 0 - 3 en eindigt vijfde in de competitie. De

zesde plaats is voor Latina, het team van **Simon Van de Voorde**. De strijd om plaats twee tussen Modena en Lube Treia Macerata wordt beslist de laatste speeldag tijdens de onderlinge confrontatie in Modena. Trentino is praktisch zeker van de eerste plaats.

Bij de vrouwen is Novara aan de leiding geëindigd na de reguliere competitie met 56 pt. Modena van **Hélène Rousseaux** en **Laura Heyrman** is tweede met 46 pt, evenveel als

Casalmaggiore. Piacenza van **Frauke Dirickx** en **Lise Van Hecke** is vierde met 41 pt. Busto Arsizio, waar **Freya Aelbrecht** eindelijk terug aan spelen toe is na haar zware blessure, eindigde vijfde met 40 pt. In de kwartfinale van de play-offs speelt Piacenza dus tegen Arsizio. Modena speelt tegen Conegliano. Montichiari met **Liesbet Vindevoghel** eindigde achtste.

Tekst: Fernand Walder

Foto's: CEV, Maliye Piyango

Ook Roeselare, Antwerpen en zeker Asse-Lennik uitstekend in CEV Cup

Doordat ploegen die in laatste instantie uit de Champions League-competitie gingen, opnieuw opgevoerd werden in de CEV Cup (zeg maar Europa Cup II), kregen we het fenomeen dat liefst drie Belgische teams doordrongen tot de kwartfinales van deze beker. Wat niet betekende dat ze gemakkelijke tegenstanders voorgeschoteld kregen. Kijk maar naar Knack Roeselare, dat meteen met Trentino een Italiaanse topploeg op het bord kreeg. De uitschakeling kwam bij de West-Vlaamse supporters dan ook niet over als een vernedering. Integendeel: als je met twee keer 2-3 verliest, dan zit je héél dicht bij de Europese (sub?)top. Op de beslissende momenten konden Gianelli, aanvoerder Birarelli en de Bulgaarse aanvaller Kaziyski echter de kwalificatie naar zich toetrekken, ondanks uitstekend verweer van Claes, Tuerlinckx en Verhanneman, al een heel seizoen erg sterk bezig. Daarnaast stond nog de leuke affiche Asse-Lennik - Antwerpen geprogrammeerd. Coach Geert Verreth, die net in de plaats gekomen was van Kris Tanghe, moest al in eerste instantie afrekenen met de gehele of halve onbeschikbaarheid van kleppers als Andrei, Van Rekom, Tom Van Walle en zelfs zijn opposite Moreau. "Opnieuw geloof en vuur in de ploeg brengen en verder zien hoe het evolueert met de beschikbaarheid van een aantal spelers," omschreef hij zijn eerste taak. De heenmatch bij Asse-Lennik werd weliswaar verloren, maar de Antwerpenaars geloofden vast in verdere kwalificatiekansen bij de terugmatch in hun vertrouwde

Arenahal. Met 3-1 werd de wedstrijd gewonnen, zodat er een 'golden set' bij te pas kwam, waarin Seppe Baetens aanvankelijk twee matchballen liet liggen, maar dat deden Overbeeke en een Lenniks blok op de Antwerpse uitblikker Moreau even later niet en de Brabanders naar de halve

finale tegen Dinamo Moskou, dat intussen het Fenerbahce van Wout Wijsmans had uitgeschakeld. "Altijd plezierig als je zulke 'golden set' winnend kan afsluiten. Op papier wordt ons programma er nu zwaarder op, maar wie had nog durven dromen dat ik in de najaren van mijn carrière nog een beker en een halve finale van een Europese beker op mijn palmares had kunnen zetten," grijnsde een terecht meer dan tevreden spelverdeler Tim Verschuere. "Dit is de kers op de taart van ons schitterend seizoen, dat we nu mogen aantreden tegen een wereldploeg zoals Dinamo Moskou," was ook

coach Johan De Voghel tevreden, nadat hij enkele dagen voordien een contractverlenging getekend had. "Als je de kwaliteiten van Moskou bekijkt, plus hun budget vergelijkt met het onze, dan is dit een hopeloze opdracht. Zelfs al kreeg ik via Vital Heylen al beelden van hun wedstrijden. Het is tevens een sportieve beloning voor onze spelers om dit te mogen meemaken. Allicht een heel belangrijke ervaring voor hun toekomst in het volley. Over het resultaat maak ik me niet te veel begoochelingen, maar misschien kunnen we ze wel verrassen in ons kleine zaaltje van Molenbos." Maar Asse-Lennik had de pech dat uitgerekend in de twee wedstrijden tegen Moskou hun opposite Robin Overbeeke ziek was. "Het maakte dat we aanvullend toch beperkt werden," gaf de Brabantse coach toe na de 0-3 nederlaag in Molenbos, maar dan wel met veelzeggende 19-25, 25-27 en 30-32 cijfers en een wedstrijd waarin de Russische wereldvedetten liefst negen matchballen nodig hadden om zonder setverlies naar de finale door te stoten. "Ik denk niet dat we zwaar vermoeid uit die Europese confrontaties kwamen. Moskou was niet zo'n erg zware trip. We kunnen dan ook de play-offs met gerust gemoed tegemoet zien. Match per match, zoals we dat al een heel seizoen doen en met de wetenschap dat de concurrentie uit Maaseik, Antwerpen of Roeselare nog naar Molenbos moet komen," besepte Johan De Voghel.

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke

“Gemotiveerd maar nuchter”

Zeker twee Belgische beachduo's staan begin mei op het zand voor de derde ronde van de Continental Cup, een internationale landencompetitie. Beachkampioenes Katrien Gielen en Marta Sobolska reizen af en in principe nemen ook Dries Koekelkoren en Tom Van Walle deel.

Bij de vrouwen zit België in een poule met Zwitserland, Polen en Turkije. Gielen en Sobolska moeten aan de bak op 2 en 3 mei op het strand van het Turkse Fethiye. Mogelijk neemt nog een tweede team deel. De mannen staan een week later in het Spaanse Lorca op het veld. Zij treffen Spanje, Zwitserland en Slovenië. Hoeveel mannelijke duo's zullen spelen, ligt nog niet vast.

In totaal nemen 44 naties deel aan de

Continental Cup. Beachteams kunnen via deze competitie trouwens ook een ticket voor de Olympische Spelen van 2016 in Rio de Janeiro verzilveren. De winnaars van de Continental Cup plaatsen zich rechtstreeks, twee andere landen krijgen een tweede kans om zich te kwalificeren via de Intercontinental Final Round in 2016.

Bijleren

“Deelname aan dit toernooi is vooral een prestigezaak. We zijn realistisch:

natuurlijk gaan we tijdens elke wedstrijd voor winst en hoe verder we geraken, hoe beter, maar het zou verbazend zijn mochten we ver kunnen doorstoten. Het is een ideale gelegenheid om ervaring op te doen en bij te leren”, vertelt Sobolska.

“Ambities stellen is goed, maar je moet de zaken ook nuchter durven bekijken”, knikt Katrien Gielen. “Bovendien zal het niveau van onze tegenstandsters behoorlijk hoog

Marta Sobolska-Katrien Gielen

Katrien Gielen

liggen. Het verschil met het Belgische beachvolleybal is groot. Ik ken nog enkele ploegen van vroeger (toen Gielen met Liesbeth Mouha actief was in het internationale circuit, nvdr.) en die zijn niet van de poes. Begrijp me niet verkeerd, we zullen gemotiveerd op het veld staan. Ten slotte vertegenwoordigen we daar ons land.”

En dus vind je de twee vrouwen al terug op het trainingsveld. “Midden maart pikten we de draad op. Het grillige weer gooit roet in het eten, waardoor we indooroplossingen, vooral in Nederland, moeten zoeken. We plannen zeker enkele toernooien en sparringmomenten met Nederlandse meisjes in aanloop naar de Continental Cup”, zegt Sobolska. Op weg naar Turkije worden ze normaal begeleid door Bart Janssen. “De landen waartegen we uitkomen zijn bekend, maar de teaminvullingen nog niet. Zodra we weten tegen

welke duo's we het precies moeten opnemen, zal hij zich toeleggen op scouting en de juiste voorbereiding.”

2020?

De Spelen in Rio zijn echter geen doel voor de Belgische titelhoudsters. “We zijn geen professioneel beachteam en omdat we allebei ook voltijds aan de slag zijn, kunnen we er onmogelijk de nodige tijd in investeren. Als je er niet voor traint, moet je ook niet dromen van zo'n ultiem doel”, weet Gielen. Zelf heeft ze de olympische droom niet voorgoed opgeborgen. “Momenteel werk ik mijn opleiding aan de politie school af. Maar 2016 haal ik niet meer, al sluit ik niet uit dat ik beachvolleybal ooit weer centraal stel en op zoek ga naar een partner voor 2020.”

Na de eerste afspraak van het seizoen in Turkije ligt de focus voor Gielen en Sobolska opnieuw voornamelijk op

het Belgische kampioenschap. “Vorig jaar wonnen we zowat 80 procent van de manches en wedstrijden, dit jaar gaan we voor de volle 100 procent”, knipoogt Sobolska. “Serieus, we proberen er gewoon het maximum uit te halen. Het is uiteindelijk nog maar het tweede jaar dat we samen spelen.” Gielen verbergt haar ambities niet. “Natuurlijk willen we weer kampioen worden. Veel manches winnen is mooi, maar het seizoen afsluiten met de titel blijft het belangrijkste.”

Internationale toernooien staan niet op het programma van het duo. “We werken allebei en veel toernooien vallen midden in de week. Dat is niet combineerbaar. De Continental Cup en alle Belgische manches liggen vast, voor de rest is het koffiedik kijken. Als we deelnemen aan een CEV- of FIVB-toernooi, dan zal dat een 'last minute' beslissing zijn”, aldus Sobolska.

Over sponsoring hoeven zij en haar partner zich gelukkig niet al te veel zorgen te maken. “Onze hoofdsponsor BeWorkHappy was zeer tevreden na vorig jaar en zet de samenwerking graag verder. Op 13 juni organiseren we samen zelfs een eigen beachtoernooi, BeBeachHappy.”

Tekst: Inne Vanden Bempt

Foto: Bart Vandenbroucke

Beach Volleyball Continental Cup

De 2014-2016 editie bestaat uit drie fases:

Eerste fase: twee rondes die plaatsvonden in 2014.

Tweede fase: twee rondes die worden gespeeld in 2015.

Derde fase: halve finale en finale gepland in 2016.

Zij steunen topvolley in België

“De jeugd is de toekomst”

Met de aanstelling van Stefaan De Brabandere en Wim Backaert als versbakken jeugdconsulenten wil de Vlaamse Volleybalbond een extra inspanning leveren om de jeugdwerving en jeugdopleiding in Vlaanderen een ‘boost’ te geven. Stefaan en Wim zijn halftime in dienst van de VVB, à rato van negentien uur per week, volgens een heel flexibel schema. Beide topspelers schikken zich helemaal naar de wensen van de clubs. Ze gooien zich met veel enthousiasme op de boeiende uitdaging. Ze hopen op duizend en één vragen. Wim Backaert: “De nood is groot, er is veel werk aan de winkel. Zo heeft de VVB een aantal projecten in de steigers gezet, die wij willen stimuleren.”

Kunnen jullie zich even voorstellen. Wat is jullie herkomst en opleiding?

Stefaan De Brabandere (25): “Ik ben geboren in Brussel. Als speler van ereklasser Waremmes woon ik daar ook. Vanaf 1 augustus verkas ik met mijn vriendin naar Eppegem, een deelgemeente van Zemst in Vlaams-Brabant. Ik heb een Master in de Lichamelijke Opvoeding en Bewegingswetenschappen.”

Wim Backaert (25): “Ik ben een Waaslander uit Sint-Niklaas. Ik leef

momenteel in Berchem. Als speler ben ik een ploegmaat van Stefaan bij Waremmes. Ik heb een bachelor, ook in de Lichamelijke Opvoeding en Bewegingswetenschappen. Ik ben voorts nog bezig met een Master in sportmanagement.”

Hoe is jullie persoonlijke volleyballoopbaan geëvolueerd?

Wim: “Ik heb mijn jeugdopleiding genoten bij VT Stekene, na de fusie tussen Focus Kemzeke en Stekene. Dan ben ik overgestapt naar de

volleybalschool. Stefaan zat daar ook. Hij speelde mee in Wenen. Ik niet, omdat ik werd geëld door een rugblessure. Ik heb wel WK's en EK's meegemaakt. Ook op de Achtlandentoernooien vielen we samen in de prijzen. Na de volleybalschool trok ik naar PNV Waasland, vervolgens naar Precura Antwerpen. Ik heb de revival van het Antwerpse volley mogen meemaken, een unieke ervaring met Europese verplaatsingen en intense wedstrijden in de Liga. Na drie seizoenen ben ik naar Waremmes verkast. Ik kreeg er meer speelkansen in een zeer aangename omgeving en dankzij een joviale omkadering. Ik pakte ook enkele selecties bij de nationale ploeg. Een leerrijke ervaring, onder Claudio Gewehr en Dominique Baeyens.”

Stefaan: “In mijn kindertijd heb ik van alle mogelijke sporten geproefd. Van voetbal over zeilen tot kajakken, snowboard en judo. In 1999 koos ik voor het volleybal. Bij Volley Groot Leuven. Dan volgde de Topsportschool Volleybal in het middelbaar. Ik werd derde op dat EK U19 in Wenen, waarover Wim het even had. Voorts speelde ik bij Asse-Lennik. Vanaf 2012 daarna als receptie-hoek bij Waremmes in de Ethias League. Ik ben sinds augustus 2014 ook trainer-

Wim Backaert - Stefaan De Brabandere

coach van Lizards Lubbeek-Leuven in eerste provinciale mannen en bovendien trainer van jeugd U15 en jeugd U17."

Willen jullie voor onze lezers het takenpakket even toelichten? Welke initiatieven zijn in volle ontwikkeling?

Wim: "We hanteren drie doelstellingen als basis: het aantrekken van meer (jeugd)leden, ook een betere kwaliteit van jeugdtypeopleiding en het eenvoudiger maken om een club op te richten. De aanwerving en de kwaliteitsinjectie sluiten aan bij de projecten Volley@School en Jeugdsportfonds. Via Volley@School hopen we clubs aan te moedigen om leden via initiatie te recrutereren op de lagere scholen in hun omgeving, dankzij een nieuwe vorm van volleybal: Smashvolley.

Zoals de naam het zegt, staat 'de smash' centraal: voor jongens en meisjes de leukste en meest spectaculaire techniek, door het explosieve en uitdagende karakter van de handeling. De clubs geven dus initiaties 'smashvolley' op scholen en later ook drie initiaties op de club zelf, als kinderen het leuk vinden en het willen blijven proberen. Dit project is dit jaar van start gegaan. Er hebben 51 clubs deelgenomen. Niet alle resultaten zijn al binnen, maar voorlopig is er een aangroei van een vijftiental nieuwe jeugdleden per club. Uiteraard pikken de clubs ook een graantje mee, in de vorm van subsidies. We hopen de clubs aan te moedigen om hier mee aan de slag te gaan.

Het Jeugdsportfonds is een project dat al langer loopt. De clubs kunnen een dossier aanmaken, waardoor hun jeugdtypeopleiding zo objectief mogelijk wordt geanalyseerd. Op die manier

Stefaan De Brabandere - Wim Backaert

worden gouden, zilveren of bronzen labels toegekend, weer gekoppeld aan subsidies. Voorts kunnen clubs na analyse leren inschatten op welke factoren er verbetering mogelijk is."

Stefaan: "Het grote doel van de jeugdconsulent is in de eerste plaats clubs te ondersteunen in hun jeugdwerking. Door samen te zitten, trachten we de sterktes van een vereniging tot zijn recht te laten komen en de zwaktes weg te werken. De aanpak geldt voor zowel grote, kleine, competitieve, recreatieve of ambitieuze en minder ambitieuze clubs. Een ander doel is er voor zorgen dat meer jongeren aan volleybal gaan doen. Dit beogen we, door de kwaliteit

te verhogen in de clubs, maar ook door het volleybal te promoten bij de jeugd en in scholen. Het is aan ons om de projecten Volley@School en Jeugdsportfonds te ondersteunen, de communicatie te verzorgen en iedereen aan te moedigen om aan volleybal te doen."

Wim: "Ja, we willen deze projecten verder uitbouwen. Stefaan en ik proberen ervoor te zorgen, dat zoveel mogelijk clubs de voordelen van de projecten inzien en dus deelnemen aan de initiatieven van de VVB. We koesteren een aantal mooie ideeën rond sportpromotie en de promotie van 'smashbal' op een heel creatieve manier. We zijn dus intensief bezig met het lanceren van Volley@School en Jeugdsportfonds. Begin april willen we beide projecten fors promoten. We willen ook de administratie er omheen eenvoudiger en eenduidiger maken. Ik ben overtuigd van de mogelijkheden om het volleybal populair te maken bij de kinderen. Alleen zo kunnen we groeien.

We zijn dan ook hard aan het werk."

Welke clubs hebben jullie al bezocht?

Stefaan: "Ik heb in mijn eerste maand al enkele schoolinitiaties opgevolgd: bij Davoc Lot, Asterix Kieldrecht en Packo Zedelgem. Daarnaast staan we op aanvraag open voor gesprekken met clubs. Zo ben ik vorige week op bezoek geweest bij Navoc Ladies Nazareth, een gemotiveerde club, die absoluut vooruit wil. We hebben trouwens al gemerkt dat veel jeugdclubs nood hebben aan ondersteuning. Wim en ik staan dus altijd open voor vragen en opmerkingen."

Wim: "Inderdaad. Het viel ons op dat er zeer positief gereageerd wordt op de projecten en dat ze hun effect niet missen. Die positieve spiraal moeten we aan de gang houden en stimuleren. Stefaan ging in Nazareth al luisteren naar ideeën die daar werden geopperd. Ik zit binnenkort samen met Jong Edegem Volley, een kleine club. Ik hoop hen heel concreet te helpen om te groeien, zonder daarbij de identiteit van de vereniging te veranderen."

Is jullie werk tijdelijk of zit er wat rek op?

Wim: "Het initiatief van de jeugdconsulenten is ontstaan vanuit een samenwerking tussen de VVB en de Vlaamse SportFederatie (VSF). Ik hoop dat we héél veel kunnen doen. Ik wil graag daarbij Swa Depelchin in de verf zetten. Zijn kennis van zaken is niet te onderschatten."

Stefaan: "Ik ben blij: het is een contract van onbepaalde duur. We hopen zo veel mogelijk kinderen te motiveren om deel te nemen aan onze fantastische sport. Als het contact met de clubs goed verloopt en de bond tevreden is, dan is de basisidee van onze missie geslaagd."

Worden er weldra specifieke materialen ter beschikking gesteld?

Stefaan: "We zijn nog maar pas begonnen. De eerste stap is gezet. Geduld. We hopen weldra onze autokoffer vol te laden met leuk materiaal voor kinderen. Het is belangrijk om op een

opvallende manier op de scholen toe te komen. Zo kunnen we kinderen een zo leuk mogelijke volleybalervaring laten beleven."

Wim: "Nogmaals, ik hoop verder op veel ondersteuning van Swa Depelchin. Zijn kennis van zaken moet beslist mee in die educatieve koffer met spelmateriaal."

Geven jullie zelf ook jeugdtraining in de geïnteresseerde clubs?

Stefaan: "Neen, dat is niet de bedoeling. Maar we zullen bij de clubs wel het belang aankaarten van goed opgeleide trainers. Een gediplomeerde trainer zorgt voor voldoende variatie en uitdagende oefeningen. Alleen zo kan je kinderen gemotiveerd houden. Automatische plezierbeleving is ontzettend belangrijk bij jongeren."

Wim: "We zullen misschien sporadisch hier of daar een training opvolgen, om het verloop te evalueren. Maar de hoofdzaak is, dat wij de (jeugd)besturen bijstaan die hun jeugdopleiding willen verbeteren. Ik wil ook meegeven dat wij met de VVB-trainers 'an sich' weinig te maken hebben. Wij werken heel specifiek samen met de jeugdcommissie VVB, waarvan Swa Depelchin de voorzitter is. Ook Geert De Dobbeleer is daarin actief. Elke provincie heeft zijn eigen jeugdverantwoordelijke in die commissie. Hun namen zijn terug te vinden via de link: http://www.volleyvnb.be/?page_id=282#MENU.

Tot slot: hoe belangrijk is jullie

aanstelling?

Wim: "Het is een cliché, maar de jeugd is de toekomst. Daarom vind ik het een leuke uitdaging om er effectief iets van te maken. Wij zien dat er mogelijkheden zijn, dat de jongeren zich meer en meer tot het volleybal aangetrokken voelen. Allereerst willen we voor een brede basis zorgen door meer spelende leden te recruterende, zonder daarbij de kwaliteit van de opleiding te vergeten."

Stefaan: "Eerst en vooral ben ik blij dat ik aangenomen ben voor de job. Ik volleybal al van kindsbeen, ik heb elke jeugdreeks doorlopen, om zo door te groeien, via Groot Leuven en via de volleybalschool, naar Asse-Lennik en Waremmes. Deze halftijdse job is bijzonder interessant. Ik kan de taak combineren met mijn wedstrijden in de Ethias League. Ik denk dat er bij de VVB echt nood was aan mensen, die zich helemaal willen focussen op de jeugdwerking. Ik zelf zie veel mogelijkheden. Ik ben dan ook super gemotiveerd, net als Wim, om er iets moois van te maken. Belangrijk is een vlotte communicatie met de clubs. Clubs moeten altijd bij ons terecht kunnen met alle vragen. Wij zullen de clubs zo goed mogelijk proberen te ondersteunen. Samen trachten we op een positieve manier de best mogelijke oplossing aan te reiken. Met als groot gemeenschappelijk doel: zo veel mogelijk kinderen hebben recht op de meest kwaliteitsvolle opleiding."

Tekst: Leo Peeters

Foto's: Tim Verhaegen

Wie doet wat in het sportieve beleid van de VVB?

In de voorbije maanden vonden een aantal wijzigingen plaats in het sportieve organigram van de Vlaamse Volley Bond (VVB). De redactie van Volleymagazine vond het dan ook nuttig om voor iedereen die het volley van ver en nabij volgt een stand van zaken te geven. Er bestaan geen geheimen op dat gebied binnen de VVB en Koen Hoeyberghs betekende dan ook een uitstekende gids doorheen al deze geledingen.

1. Topsportcommissie

1.1. Algemeen: de topsportcommissie is een verplicht orgaan vanuit BLOSO. Doel: de commissie staat in voor het beleid en beheer van de nationale seniorenploegen, de nationale jeugd ploegen en het topsportbeleid van de VVB, meer bepaald de topsportscholen van Leuven en Vilvoorde, voorts ook de uitstroomwerking en de detectie.

1.2. Samenstelling: voorzitter: Koen Hoeyberghs. Hij is algemeen directeur topsport en High Performance Manager voor de Vlaamse Volleybalbond VVB. Hij is de eindverantwoordelijke van het hele Topsportgebeuren en rapporteert aan de secretaris-generaal, het dagelijks bestuur en de raad van bestuur VVB. Andere commissieleden: Dominique Baeyens, Gert Vande Broek, Willy Corbeel, Jean-Paul De Buysscher, Luc Pepels, Wim Meiresonne.

1.3. Administratieve ondersteuning topsport: Sabine Neukermans.

1.4. Organisatie en sponsoring VVB.

Geert De Dobbeleer leidt de organisatie van de Beker van België, World League, toernooien en wedstrijden van de nationale ploegen.

2. Nationale ploegen mannen

2.1 SENIOREN

Hoofdtrainer: Dominique Baeyens. Hij is ook hoofd van de trainers van de topsportschool en van de nationale selecties. **Assistenten:** Kris Tanghe en Christophe Achten. **Scouter:** Marnix Accar.

Medische omkadering: Dokter: Marc Van Grinsven. **Kinesisten:** Maarten Klaps en keuze uit Staf Moyson of Kathelijne Polspoel. **Fysical trainer:** Hein Macnack.

Taakverdeling: Europese Spelen in Baku: hoofdcoach Kris Tanghe, assistent Joel Banks, scouter: Marnix Accar. **World League:** hoofdcoach: Dominique Baeyens, assistent: Christophe Achten, bijkomende scouter: Bart Hungenaert.

2.2. JUNIORES - Hoofdtrainer: Joel Banks.

2.3. JEUGD - Hoofdtrainer: Maarten Deroey (stopt in mei).

Robin De Bont

2.4. PRÉJEUGD - Hoofdtrainer: Robin De Bont.

3. Nationale ploegen vrouwen

3.1. SENIOREN

Trainerskader: hoofdtrainer: Gert Vande Broek. Hij is ook hoofd van de uitstroom meisjes en de 'meisjeslijn'. **Assistenten:** Kris Vansnick, Raf Vekemans, Kris Eyckmans. **Fysical trainer:** Hein Macnack.

Medische omkadering: medische samenwerking met SMAC Leuven (UZ Leuven) onder leiding van prof. Koen Peers. **Dokter:** Leonie Geukens. **Kinesisten:** Stijn Vereecken en Bert Heremans (nog te beslissen). **Mentale begeleiding:** Els Snauwaert (nog niet beslist).

3.2. JUNIORES - Hoofdtrainer: Julien Van de Vyver.

3.3. JEUGD - Hoofdtrainer: Fien Callens.

3.4. PRÉJEUGD - Hoofdtrainer: Mieke Moeyaert.

4. Topsportscholen

Overkoepelende hoofdtrainer: Dominique Baeyens.

4.1. Detectiewerking

Kris Vansnick: halftime in provincie Brabant, ook verwerker van alle gegevens.

Wim De Boeck: halftime in provincie Antwerpen.

Lieven Vrijders: halftime in provincies Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Limburg.

Uitstroom meisjes: Julien Van de

Vyver.

4.2 Topsportschool Leuven: 1ste graad

Trainerskader: Wim De Boeck (jongens) en Lore Gillis (meisjes).

Medische omkadering: opvolging via Smac Leuven.

Mentale begeleiding: Bert De Cuyper.

Voedingsbegeleiding: Ellen Devroe.

Topsportschool coördinator: Anke Vanheyste.

4.3 Topsportschool Vilvoorde: vanaf 2de graad

(= ploegen TSP Vilvoorde)

Trainerskader meisjes: team in Liga B: Fien Callens; team in 2de divisie: Mieke Moeyaert.

Trainerskader jongens: team in Liga B: Joel Banks; team in 2de divisie: Robin De Bont (vanaf 1 mei).

Individuele trainer: Kris Eyckmans (techniek, individuele begeleiding).

Fysical trainer: Hein Macnack.

Medische omkadering: Dokter: Marc Vangrinsven. **Kiné en hoofd medische staf:** Gerrit De Loose.

Kiné half time: Bram Wuyts. **Kiné**

2 uur en contactpersoon AZ

Vilvoorde: Dimitri Waeyenberg.

Partner verdere doorverwijzing: Prof. Koen Peers (hoofd fysische geneeskunde UZ Leuven).

Mentale begeleiding: Prof. Bert Decuyper.

Voedingsbegeleiding: Ellen Devroe. **Internaat beheerder KOV:** Jan Walraevens.

Topsportschool coördinator vanuit het KOV: Iris D'Hondt.

Administratieve ondersteuning: topsportschool en planning topsportschool en selecties: Myriam Doms.

PS: DSKO: Brecht Van Kerckhove, Directeur SportKaderOpleidingen, heeft ook een taak binnen topsport: de opvolging van de wetenschappelijke begeleiding, de zorg dat toptrainers voortdurend bijgeschoold en vervolmaakt worden, vanuit een individueel opleidingstraject.

Slotwoord: Koen Hoeyberghs: "Voorts werken we met occasionele assistenten, scouters en teammanagers, die al dan niet min of meer vast aan een selectie verbonden zijn."

Tekst: Leo Peeters

Foto's: Bart Vandenbroucke

WEK Loenhout

“Een bruisende club in een bruisend dorp”

WEK Loenhout behaalde in 2014 het bronzen label Jeugdsportfonds. In de Noorderkempen geprangd tegen de Nederlands grens lijkt het voor deze vereniging haalbaar om voor haar 300 leden een volwaardig aanbod aan te bieden. Secretaris Ronny Van Hout, heel trots op de bronzen medaille, stelt dan ook met plezier zijn vereniging voor.

Situering van de vereniging

“We streven naar een kwaliteitsvolle jeugdopleiding, die spelers wil opleiden tot een provinciaal niveau. We hebben een club met een dorpskarakter, waardoor we een grote instroom kennen van omliggende dorpen, zonder erom te vragen. We zijn dan ook fier op onze familiale sfeer binnen de club. Hierbij draagt ons clublokaal zeker zijn steentje bij, dat zich boven de Sportschuur bevindt en dus voor iedereen bereikbaar.”

Bij de meisjes heeft WEK Loenhout in elke leeftijdscategorie een ploeg op zowel een regionaal als provinciaal niveau. Bij de jongens trachten ze voor elke leeftijdscategorie een ploeg in competitie te brengen naar gelang hun niveau. “We staan dus zeker open voor zowel meisjes als jongens, spijtig genoeg is het moeilijker om jongens binnen de club te krijgen.”

Plaats in de regio

Met 26 ploegen in competitie, waarvan 12 jeugdploegen is Loenhout een gevestigde waarde in de Noorderkempen. “Aangezien we grenzen aan Nederland, zijn we een autonome club met onze eigen werking. Maar indien we over niet genoeg spelers beschikken om een jeugdploeg te vormen, staan we er

zeker voor open om hiervoor samen te werken met een andere club in de omgeving, want zo willen we iedereen speelgelegenheid geven.”

Opleidingsstructuur binnen de vereniging

Vanuit het sportief bestuur heeft de club een jeugdbeleidsplan opgesteld. Zo zijn voor alle trainers de uitgezette opleidingslijnen duidelijk. WEK start vanaf 5 jaar met de ‘Wekkertijd’. Hier leren ze spelenderwijs gooien en vangen. Nadien gaat ze over naar 1-1 en 2-2 vormen bij de WeKids. Bij de

mini's speelt ze de VIS-toernooien. Zo bereiden ze zich goed voor op de competitie. Vanaf 10 jaar komen de spelers in de echte competitie terecht, bij de U13 en spelen ze 4-4. “We spelen geen 3-3 in competitie, omdat we hebben gekozen om voor iedereen een kwaliteitsvolle opleiding te geven met voldoende begeleiding,

daarom hebben we keuzes moeten maken. Ook de capaciteit van onze sporthal laat deze stap niet toe.”

Nadien kan iedere jeugdspeler op zijn niveau spelen, ofwel in de regionale of in de provinciale competitie. De visie is hier dat dan iedereen zich naar eigen mogelijkheden kan verder ontplooiën.

“Ons doel is om vanuit onze eigen werking en middelen een goed provinciaal niveau te houden. Om deze kwaliteit te halen, volgen onze trainers regelmatig bijscholing, zowel binnen de club, als extern. Deze bijscholing binnen de club worden gegeven door externe trainers met veel volleybalervaring.”

WEK organiseert regelmatig activiteiten buiten de gewone trainingen en competitie. Zo heeft de club extra jeugd stages en trainingsmomenten, interne ludieke toernooien en natuurlijk eetfestijnen om zo ook het groepsgevoel binnen de club te versterken.

“Buiten het sportieve doel, proberen we onze jeugdspelers ook zeker respect mee te geven. Zowel tegenover de tegenstanders, als tegenover de scheidrechters en trainers. We hebben dan ook onze eigen 10 geboden opgesteld.”

1. Respect voor medespelers, trainers, scheidsrechters, bestuur en supporters
2. Spelregels zijn er om na te leven.
3. Tolerantie of verdraagzaamheid voor, tijdens en na de wedstrijd
4. Sportiviteit is de eigen fouten durven toegeven.
5. Teamspirit..met al jouw sportgenoten fun beleven.
6. Eerlijkheid betekent zonder trucjes of leugens tegen elkaar sporten.
7. Samenwerking zodat je samen met jouw team en coach doelstellingen bereikt.
8. Winst of verlies... blijven aanmoedigen van vriend en tegenstander.
9. Moedig anderen ook aan door zelf het goede voorbeeld te geven.
10. Fairplay is ook met de glimlach verliezen.

Maatschappelijk gegeven: zoveel prikkels voor de jeugd. Hoe gaan jullie daar mee om?

"Het bruisende Loenhout heeft uiteraard ook zijn nadelen. Alle spelers, zowel jong als oud, hebben veel hobby's en bezigheden en het allemaal goed kunnen combineren, is vaak moeilijk. Ze moeten keuzes maken en dat gaat soms ten koste van hun groei binnen het volleybal. Al ijveren al onze trainers naar een zo min mogelijke afwezigheid, omdat het vaak al moeilijk is om iedereen voldoende trainingsmogelijkheden te geven en we willen deze uiteraard dan ook zo goed mogelijk benutten."

Hoe is de club ontstaan, en wat was de motivatie?

Op paasmaandag na een voetbaltoernooi staken vier mensen de koppen bij elkaar om te starten met een volleybalploeg. Daar er in

'Ik speel iets meer dan een jaar bij WEK. Het is leuk om samen met je vrienden te trainen, matches te spelen en plezier te maken.'

'Luc is mijn favoriete trainer.' Met carnaval mochten we verkleed komen trainen. Dat was wel grappig! In februari zijn we met een groep van de WEK gaan supporteren in het Sportpaleis voor de Belgische bekerfinale.

Mijn wens is dat we zelf ooit met onze ploeg de bekerfinale mogen spelen!

Senne, 10 jaar

'Ik vind volleybal leuk, omdat het met veel bewegen is. Ook het slaan op de bal vind ik heel leuk.'

'Ik heb de volleybalkriebels overgekregen van mijn mama, ik ga dan ook vaak kijken als zij moet spelen. Toen ik een paar jaar geleden begon met volleyballen speelden we vooral veel leuke balspelletjes, maar nu ben ik heel blij dat ik echt kan volleyballen.'

'Ik word steeds beter en beter en dat vind ik super leuk!'

Stien, 9 jaar

'Volleybal vind ik kei tof. Vaak ga ik naar mama kijken en daarom wil ik het ook zelf graag leren spelen.'

Omdat ik vlakbij de sporthal in Loenhout woon, is het voor mij gemakkelijk. Het leukst vind ik de toernooitjes 1-1 spelen. Dit is altijd spannend.'

Mijn volleybalfavorieten zijn al mijn vriendinnetjes die bij WEK spelen.

In onze club vind ik Loes Helsen de tofste omdat zij mij het best kan leren volleyballen.

'Mijn droom is om later heel goed te kunnen volleyballen, beter als mijn mama en papa.'

Lotte, 8 jaar

de gemeente geen sporthal was, moesten ze uitwijken naar Essen. Doelstelling was recreatief volleybal spelen, want buiten het voetbal waren er geen mogelijkheden in de gemeente. Tot half 1975 speelden we eenmaal per week. In Essen was er een recreatieve competitie van het VKS. Daar startten we in 1975-1976 en we speelden onmiddellijk kampioen. Deze wedstrijden hadden plaats op donderdagavond en vermits er na de wedstrijd nog deftig werd nagepraat werd het soms wel erg laat. Daaruit is onze naam WEK ontstaan: op het plein was de bal, en na de wedstrijd de spelers, regelmatig Wijt En Kwijt. Een jaar later startten we met twee ploegen: één in het VKS en één in de Essense competitie. Nadien kwam er nog een vrouwenploeg bij. Vanaf seizoen 1981-1982 speelden ze de thuiswedstrijden in de sporthal van Wuustwezel om dan in 1988 te beginnen met een jeugd ploeg. We trainden toen meer competitief. In 1989 kwamen we in de VVB met één jeugd ploeg en we zijn lang de kleinste club geweest. "Met de komst van de Sportschuur in Loenhout is de club explosief gegroeid, vooral naar jeugd toe vooral door de kortere verplaatsingen. Ondertussen mogen ons opmaken om onze veertigste verjaardag te vieren."

Dé droom

"We dromen van meer trainingscapaciteit in ons eigen dorp, met eventueel een eigen sporthal die we volledig kunnen benutten. We willen vooral een gezonde club blijven met veel ambitie en volleybalplezier. Niets houdt ons tegen om te dromen van het hoogst mogelijke wat er te halen is met onze eigen middelen en spelers."

Teksten verzameld door Luc De Leenheer

Colofon

Maandelijks tijdschrift van de Vlaamse Volleybalbond vzw.
43ste jaargang, nummer 8, april 2015

Verantwoordelijk uitgever: Willy Corbeel, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde.

Secretariaat: Vlaamse Volleybalbond vzw, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde. Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02

Website: www.volleyvzb.be E-mail: vzb.secretariaat@skynet.be

Redactieraad Volley Magazine: Willy Corbeel, Marcel Coppens, Geert De Dobbeleer, Dany De Vriese, Luc De Leenheer, Fernand Walder, Michel Vandermeulen, Guido Ostyn, Philippe Crijns, Willem Bekebrede, Leo Peeters en Inne Vanden Bremt.

Publiciteit: VVB-secretariaat, Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02.

Copyright: Het overnemen en/of publiceren van artikels is slechts toegelaten mits uitdrukkelijke toestemming van de redactie.

LEEF JE DROOM

www.topsportvlaanderen.be

